

Ulempe forbundet dermed, at zoologisk Have vilde tabe den meget betydelige Indtægt, den havde ved Salg af Kataloger, en Indtægt, som den ikke kunde undvære. Det er selvfølgelig, at det samme vilde være Tilfældet ved alle de Samlinger, hvor der for Øjeblikket ikke gives nogen anden Beskedning for de besøgende end Kataloget. De vilde tabe den Indtægt, de have ved dette Salg. Men naturligvis kan Staten godt foranstalte dette ved de Samlinger, som tilhøre den selv, og jeg mener ogsaa, at det ad Aare vil kunne gennemføres. Den ærede Minister mente, at det ved de fleste Samlinger vilde være særdeles vanskeligt. Jeg kan dog ikke sige andet, end at i Følge den Erfaring, jeg har fra Museer i Udlandet, gennemføres den Ordning, her er omtalt som ønskelig, paa en meget let Maade ved i stort Omfang paa Genstandene at anbringe smaa beskrevne Kartoner, der indeholde en nogenlunde udførlig Forklaring af, hvad Genstandene ere, hvor de ere komne fra, og hvad der ellers kan have Interesse for Beskuerne at saa at vide med Hensyn til dem. Jeg tror ikke, at Sagen er vanskelig at gennemføre, og det glædede mig at høre den ærede Minister udtale, at han er villig til at gaa ind paa Tanken og søge saa vidt muligt at saa den gennemført. Jeg er vis paa, at er denne Ordning først gennemført i de offentlige Samlinger, ville snart de andre Institutioner følge efter, f. Eks. den aarlige Maleriudstilling, hvor man nu maa gaa omkring med en ledsamelig Katalog i Haanden i Stedet for at gaa frit og fornøjet om og se paa Malerierne samt slippe for den opslidende Kataloglæsning.

Det glæder mig meget, at den højtærede Minister er gaaet ind paa Udvalgets Forslag om at benytte 10.000 Kr. af de 30,000 Kr., der skulde anvendes til de aandsvages Uddannelse, til de Kællerste Anstalter. Med Hensyn til det, som det ærede Medlem for Vejle Amts 2den Valgtreds (Berg) udtalte i Gaar om det af ham og et andet æret Medlem stillede Vædringsforslag om en Bevilling til aandsvages Understøttelse, kan jeg i det væsentlige henholde mig til, hvad den højtærede Minister sagde derom. Jeg finder kun Anledning til at sige, at for saa vidt det ærede Medlem mener, at Udvalgets Stilling skulde være den, at man er utilbøjelig til at gaa ind paa at give disse ulykkelige Mennesker, der trænge til at komme ind paa disse Anstalter, Afgang dertil, eller at man skulde gøre dem denne vanskeligere og kostbarere, saa er det visnok noget, der ligger overordentlig langt fra Udvalgets Tante; tværtimod har Ud-

valget været villigt til at gaa ind paa enhver Bevilling, der forlanges, til at staffe Midler til at anbringe disse ulykkelige Mennesker paa Anstalter, hvor de trænge til at være, saa at jeg ikke kan se, der er nogen væsentlig Forskel mellem det ærede Medlemstals Stilling og hele Udvalgets. Jeg forstaaer den ikke anderledes, end at vi bægge gerne vilde have de stoffels Mennesker anbragte saa godt som mulig, og at vi bægge ere villige til at give de fornødne Midler dertil, saa at det, der er os imellem, er saa ubetydeligt, at det let vil kunne udjævnes. — Den højtærede Minister omtalte udførlig Provinsarkivet og erklærede, at han havde været nødsaget til at forlange den forøgede Bevilling, 46,000 Kr., selvfølgelig fordi han mente, at den Bygning, han ønskede at opføre her, ikke kunde bygges billigere, men samtidig udtalte den højtærede Minister dog, at en Bygning, der var tilstrækkelig forvarlig for en Arrætte — der blev ikke nævnt noget Tal — kunde opføres for 200,000 Kr., og den højtærede Minister indrømmede ogsaa selv, at hvor stor man end byggede Bygningen, enten man byggede den med 2 Etaager for 200,000 Kr., eller man byggede den med 3 Etaager for 250,000 Kr., vilde man, saaledes som ved enhver voksende Samling, dog til sidst komme til et Punkt, hvor Bygningen var opfyldt, saa at man blev nødt til at bygge en ny. Det er nu en ren Skønsag, om man skal udflyde det Tidspunkt, hvor man skal bygge en ny Bygning, noget længere eller noget kortere. Udvalget har ment, at naar der bygges en Bygning saa stor, som man nu har Brug for, og saa stor, at den kan rumme, hvad der rimeligvis vil komme i Løbet af en Del Aar, vil det være tilstrækkeligt. Man veed jo, at naar det kniber med Plads, kan man altid benytte sin Plads bedre, end man fra Begyndelsen havde tænkt sig eller havde beregnet, saa at man i Virkeligheden faar Plads til Ting, som man oprindeligt ikke havde tænkt sig at have Plads til. Naar man lægger Planen til en Bygning, beregner man Pladsen til sine Ting rigeligt og godt, og senere viser det sig saa, at man kan pakke dem nærmere sammen og endda have dem godt og tilgængeligt liggende. Jeg kan derfor ikke tro andet, end at man for 200,000 Kr. kan bygge noget, der er forsvarligt til sit Øjemed, og det er da ogsaa muligt, at der kan ske nogen Reduktion, naar der stilles mindre Fordringer med Hensyn til Bygningens Udseende og Udthrelse. Det synes i hvert Fald at være Tilfældet med andre Bygninger, der ere opsørte under Kirke-